

Grup d'opinió Ressó

«Els llops no dormen, reposen... Sapiquem-ho tots», com molt bé diu en Lluís Llach, i té tota la raó del món. I si no, què passa amb aquesta llei que se'n diu Antiterrorista? El títol, l'han sabut escollir molt bé. Amb aquesta denominació tothom hi deu estar d'acord, a ningú no li agraden els actes terroristes. Ningú no vol víctimes innocents... etc., però ningú no explica el que aquesta llei comporta.

Potser el poble hauria de saber que, curiosament, es tracta d'una llei en la qual els juristes no hi poden intervenir, una llei que pel sol fet d'ésser-ho pot anar més enllà de la Constitució que ens van vendre com la mare de totes les lleis, però pel que es pot comprovar, a aquesta mare li va sortir un fill bord. Segurament seria un tip de riure parlar ara dels Drets Humans, però en tractar-se d'una llei que no és humana i que no respecta ni els drets més elementals que tenim els ciutadans, ve al cas fer-ne un petit comentari.

Però potser sobren les paraules. Obrim interrogants? Des del nostre punt de vista procurarem donar-hi una resposta, la nostra resposta. Vosaltres potser hi podreu trobar una altra interpretació. Meditem-ho un xic?

Què pretén aquesta llei? Qui aplica aquesta llei? Què sol passar quan s'aplica? Qui afecta directament? I, qui fa els ulls grossos davant aquesta llei? Segons la nostra modesta opinió, es tracta d'una llei que pretén tallar les ales a tota iniciativa de reivindicació nacional, tot fent ús de la demagògia en emprar la paraula «terrorista»; que és aplicada pel poder policial, sense que hi pugui intervenir cap advocat quan s'aplica a algú, durant els deu primers dies de la seva detenció. Durant aquests deu dies que el detingut resta en mans del poder policial, sense poder gaudir dels drets legítims i constitucionals, de disposar d'un advocat, sembla que es produeixen tortures, i s'ha de suposar que si es produeixen, és per aconseguir la declaració que convé (i si no, per què calen tants de dies per a retenir incomunicat un detin-

gut?). Pel que es desprèn dels informes que anualment fa públics Amnistia Internacional, Espanya hi figura com un dels llocs en què es realitzen més tortures.

Però no som pas terroristes, nosaltres, ja podem estar tranquils. Per què s'emboquen, els qui ho són?, ja ho saben: qui la fa, la paga! Segurament això està en la ment de tots, però no cal fer res perquè qualsevol dia se'ns apliqui aquesta llei. Només cal una petita sospita, perquè sense cap ordre judicial puguin escorcollar la nostra llar i emportar-se'ns detinguts. Al cap de deu dies, si no n'han pogut treure l'aigua clara, ens tornaran a deixar anar, potser un xic atropellats, però què hi farem, fins i tot potser ens demanaran disculpes per l'error que hauran comès.

I davant de tot això, en van fent els ulls grossos els qui tenen la majoria absoluta i els altres, en «las Cortes socialistas» i al «Parlament Convergent». Més vergonya per a aquests darrers, que es diuen nacionalistes i callen davant d'aquests fets. «Sou vosaltres qui heu fet del silenci paraules...», com també diu el noi de Verges, i també ens encoratja amb allò de «Lluitem aquí en el nostre temps i espai petit, com a primer pas envers un món volgut infinit...». I això és el que hem de fer els qui volem reivindicar la nostra pròpia identitat nacional, que ara no ens podem dir nacionalistes perquè aquesta denominació està hipotecada; ara ens hem de dir independentistes per arribar un xic més enllà, perquè creiem que la identitat d'un poble no es pot limitar per interessos de partit.

On és, en aquest cas, la diferència entre govern central i govern autonòmic? Nosaltres creiem que no hi ha diferència, que existeix una actuació comuna a l'hora de tallar les ales als vols de llibertat.

I... tornaran, tornaran a acostar-se al poble a demanar-li el vot, tornaran altra vegada a prometre «l'oro y el moro», i després què?

«Sí, si... si, som una nació», tant va afirmar victoriós Jordi Pujol des del balcó del Palau de la Generalitat davant la multitud congregada a la Plaça de Sant Jaume, però ves per on, ara ja no se'n recorda. I en Felipe González, i en

Guerra, el seu soci, tampoc no es recorden dels temps en què ells eren considerats clandestins i subversius... Deu ésser, potser, que no ha canviat res?

Si és així, que siguin clars i ens ho diguin d'una vegada. Ens ho diran mai?

Grup d'opinió Ressó

L'esport escolar

Estem ja al març, i les diferents competicions s'acosten a la fi, amb resultats definitius.

S'han celebrat les quatre curses de cross, i el balanç final ha estat molt satisfactori. Cinc dels nostres esportistes, noies totes, han estat seleccionats per a participar en el CROSS ESCOLAR DE CATALUNYA, celebrat a Montcada el 24 de febrer. Aquestes noies són: Irene Bartoli i Eva Ortega (cat. alevi), Marta Ferrés, Marta Falgarona i M.ª Carme Farrés (cat. infantil). Hi participaren formant part de l'equip de la Garrotxa.

Per altra banda, en Silvestre Oliveras continua amb l'entrenament de la mainada, perseguint l'objectiu final de creació d'una secció d'atletisme dins el Club Natació Besalú.

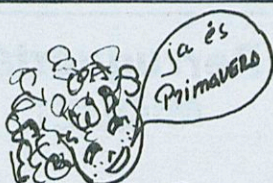
I del bàsquet, què en podem dir? L'equip infantil continua intractable: set partits, set victòries. L'última per 79 a 2. L'objectiu de disputar la fase final de zona amb equips d'altres comarques, sembla cada vegada més factible.

Els alevins ja han guanyat el seu primer partit. Excel·lent!

Els alumnes inscrits a tennis taula continuen anant cada dissabte a Olot per realitzar l'entrenament programat. Aquest mes de març començarà la competició amb els partits eliminatoris. Estem segurs que els resultats reflectiran llur acurada preparació.

Per últim, el curset poliesportiu dels dissabtes per als alumnes de tercer i quart ha tingut una participació irregular. Els primers dies l'assistència fou molt minsa, però últimament sembla que cada setmana són més els nois i noies que volen aprendre les idees bàsiques del bàsquet, handbol i voleibol. Esperem que l'afecció anirà augmentant.

La Comissió

a
Comercial Sempau

P/ Major Besalú tel. 59-02-37

a
Calçats Sempau

c/ Major Besalú tel. 59-02-37